

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2539). รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2537-

2538. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม.

กิติมา ปรีดีคิกก. (2520). ปรัชญาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ประเสริฐการพิมพ์.

จิระเดช แจ่มสว่าง. (2538). เชื้อฉุลินทรีย์ควบคุมศัตรูพืช “การผลิตและการประยุกต์ใช้เชื้อไตรโคเตอร์มา ควบคุณเชื้อราสาเหตุโรคพืช”. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและภารกิจวิชาการเกษตร.

ชัยน์ต คำนา. (2544). ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรในอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชาติชาย ชุมสาย ณ อยุธยา. (2542). ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารเคมีแมลงอย่างถูกต้องและปลอดภัยในพืชผักของเกษตรกร ในอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คนัย เกหง. (2542). การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรในตำบลสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดวงใจ เนตรทิพย์. (2540). การใช้สารเคมีแมลงป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรในไร่นาขนาดเล็ก บริเวณตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิตยา สุริยะเจริญ. (2533). การศึกษาพฤติกรรมการใช้ยาเคมีแมลงของเกษตรกร. อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

นุชนารถ จงเลขา และเรณู สุวรรณพรสกุล. (2536). รายงานการสัมมนา การใช้สารสกัดจากพืชเพื่อป้องกันกำจัดศัตรูทางการเกษตร. เชียงใหม่: คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญธรรม กิจปรีดาบาริสุทธิ์. (2534). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช จำกัด.

บุญธรรม กิจปรีดาบาริสุทธิ์. (2535). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 6). คณะสังคมศาสตร์และมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

เบญจนาค จันทร์แก้ว. (2538). การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจของการผลิตผักโดยการใช้สารชรร์มชาติ และสารเคมี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทัศนคติ: การจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ประเทือง ภูมิภัตราคม. (2540). การพัฒนาพฤติกรรมทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ໂອเดียนส์ໂຕຣ໌.

ปราสาท ตั้งศิกนุตร. (2527). ปัจจัยทางสังคมวิทยาที่กำหนดการใช้วัตถุนิพิษป้องกันกำจัดแมลงในสวนผักของเกษตรกรบริเวณชานเมือง. วิทยานิพนธ์ สังคมศาสตร์บัณฑิต บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

พรนิภา ศรีสุวัฒนาสกุล. (2537). การปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ยาฆ่าแมลงของเกษตรกรที่ปลูกผักในต้น躑躅บัวทอง อำเภอบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ไพบูลย์ สุทธสุภา. (2539). การสำรวจความรู้ ทัศนคติ และการใช้สารเคมีของเกษตรกรของชาวเขาเผ่ามังแตะและกะเหรี่ยง ในอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ยุทธนา วงศ์ไกร. (2542). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง และปลอดภัยของเกษตรกร ตำบลบึงสามัคคี กิ่งอำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รติกร ณ ลำปาง. (2543). ความรู้และการปฏิบัติในการใช้สารเคมีเพื่อการผลิตทางการเกษตรในอำเภอห้าดตระ จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

瓦ฑิต บัวแสง. (2531). ปัญหานางประการในการใช้ยาฆ่าแมลงของเกษตรกรผู้ปลูกผัก อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิตรใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

วิมลลิทธิ์ หรายางกูร. (2535). พฤติกรรมมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชรี สมสุข. (2537). ช่วงตอบปัญหาเกี่ยวกับการใช้ไสเดือนฟอย. สารสารกีฏและสัตววิทยา 16(1): 122-124.

ศุภมาศ พนิชศักดิ์พัฒนา. (2539). ความลับพิษของดินจากการใช้สารเคมี. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมชน.

สงวน สุทธิเดิศอรุณ. (2543). พฤติกรรมมนุษย์กับการทั่วเนาtan. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิศุทธิ์.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภायิต. (2543). ทฤษฎีและการเทคนิคการปรับพฤติกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 4).

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาณี พิมพ์สมาน. (2540). สารมาแมลง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ขอนแก่น: หจก. โรงพิมพ์คลังนานา
วิทยา.

สุภาพ ณีรัตน์. (2542). ปัจจัยที่มีผลต่อวิธีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกรบ้านแม่ساใหม่
ดำเนลโป่งແຍງ อําเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาวิทยาศาสตรมหา
บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

แสงอรุณ ทองแดง. (2537). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้สารจากสะเดาควบคุมแมลงศัตรูพืช
ของจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อรพิน แสงสว่าง. (2539). จิตวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สยามศิลป์.

อุดมพร แพ่งนคร. (2528). ประสิทธิภาพของสารสกัดที่มีค่าอนгонกระทุกหอม *Spodoptera exigua*
Hubner และอนгонกระทุก *Spodoptera litura* (F.) วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุทัย เกตุนุติ. (2537). ไวรัส NPV ทางเลือกใหม่ของเกษตรกรในการป้องกันกำจัดอนgonกระทุก
หอม. สารสารกีฏและสัตววิทยา 16(1): 39-40.

อัจฉรา ตันติโชค. (2538). การผลิตและการนำ *Bacillus thuringiensis* ไปใช้ในสภาพไร่. ในราย
งานการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การใช้เชื้อจุลทรรศ์ควบคุมศัตรูพืช. :กรุงเทพฯ
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและกรมวิชาการเกษตร.

อัจฉรา ตันติโชค. (2543). การควบคุมแมลงศัตรูพืชที่ดื้อต่อสารมาแมลงด้วยเชื้อรากางชนิด.
สารสารกีฏและสัตววิทยา 22(2): 179-180.

อัญชลี พรนพลดอย. (2528). ความรู้และวิธีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกร อําเภอ
หนองໄ愧 จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- อาจรอน แสงวนิชย์. (2536). การใช้สารธรรมชาติป้องกันกำจัดศัตรูพืช. ในรายงานการสัมมนาการ
ใช้สารสกัดจากพืชเพื่อป้องกันกำจัดศัตรูพืชทางการเกษตร. เชียงใหม่ : คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารยา ชาติเสถียร และเรณุ สุวรรณพรสกุล. (2540). การพัฒนาสารสกัดธรรมชาติเพื่อปราบแมลง
ศัตรูพืช. กรุงเทพฯ: สำนักงานกรมการวิจัยแห่งชาติ.
- Carter, V.B.(Ed). (1973). Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill Book
Company, Inc.
- Cooper, J., Heron, T., and Heward, W. (1987). Applied behavior analysis. Columbus,
Ohio: Merrill.
- Krathowhl, D.R., Bloom, B.S., and Masia, B.B. (1971). Taxonomy of Educational
Objective : The Classification of Education Goal. Handbook 11: A Affective
Domain. New York: David McKay Company, Inc.
- Wilson, G. T. and O'Leary, K. D. (1980). Principles of Behavior theory. Englewood Cliffs,
NJ: Prentic-Hall.